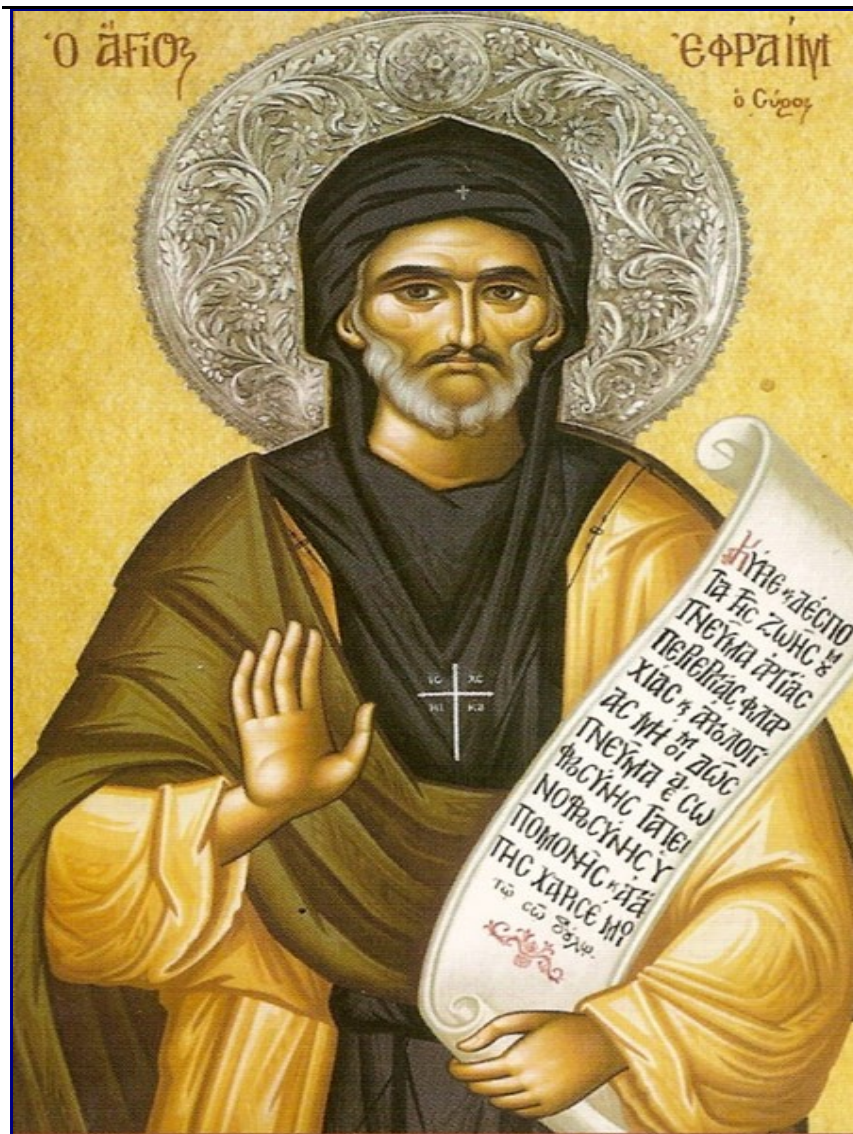

Sfantul Efrem Sirul, despre inselaciunea perversa si insidioasa a Antihristului si despre durerile cele din urma

---

Celor ce isi au mintea permanent la lucruri lumesti, macar daca ar si auzi, nu vor crede, si urasc pe cei ce le-ar spune (Sf. Efrem Sirul)

“Eu, Efrem cel prea mic si pacatos si plin de greseli, cum voi putea sa spun cele mai presus de puterea mea ? Dar de vreme ce Mantuitorul plin de a Sa milostivire, pe cei neintelepti i-a invatat intelepciunea si prin ei pe credinciosii de pretutendeni i-a Luminat; si pe a noastra limba cu indestulare o va lamuri spre folosul si zidirea mea, a celui ce zic, si a tuturor ascultatorilor, si voi grai intru durere si voi spune

intru suspinuri pentru sfarsitul lumii acesteia de acum, si pentru cel fara de rusine si cumplit balaur (adica Antihrist) cel ce va tulbura toate de sub cer, si sa bage teama si spaima si cumulata necredinta in inimile oamenilor& Va face aratari, semne si infricosari, incat, de ar putea sa amageasca si pe cei alesi. Si se va sargui ca pe toti sa-i insele cu mincinoasele semne, cu naluciri de aratari vrajitoresti si cu fermecatoriile care se vor face de el.

Caci cu ingaduinta lui Dumnezeu va lua stapanire ca sa insele lumea, fiindca s-au inmultit paganatatile oamenilor, si pretutindeni se lucreaza tot felul de lucruri cumplite& Pentru aceasta Dumnezeu va slobozi a fi ispitita lumea cu duhul inselaciunii, pentru paganitatea oamenilor. De vreme ce asa au voit oamenii a se departa de Dumnezeu si a iubi pe vicleanul. Mare nevointa va fi fratilor in vremurile acelea, mai ales celor credinciosi, cand se vor savarsi semne si minuni de insusi balaurul cel cu multe stapaniri; cand se va arata ca un Dumnezeu, cu naluciri infricosate, zburand in vazduh, si toti dracii ca ingerii inaltandu-se inaintea tiranului. Si va striga cu tarie schimbandu-si chipul si infricosand fara de masura pe toti oamenii. Atunci fratilor, oare cine se va afla ingradit si neclintit petrecand? Avand in sufletul sau semnul Unuia-Nascut Fiului lui Dumnezeu, adica sfanta Lui venire.

Si in vremea aceea nu va fi slabire pe pamant, si marea vazandu-o toata lumea tulburata, va fugi fiecare sa se ascunda in munti. Unii vor muri de foame, altii de sete se vor topi ca ceara. Si nu va fi cine sa-i miluiasca pe ei. Atunci vor vedea toate fetele lacrimand si cu durere intreband: Nu cumva se afla vreun grai a lui Dumnezeu pe pamant? Si nu vor auzi de nicaieri raspuns.

Cine va suferi zilele acelea? Si cine va rabda necazul cel nesuferit, cand vor vedea amestecarea popoarelor care vor veni de la marginile pamantului, pentru vederea tiranului. Multi se vor inchina inaintea spurcatului si vor striga cu cutremur, incat si locul se va clatina de strigatele lor, zicand: Tu esti mantuitorul nostru& Atunci marea se va tulbura si pamantul se va usca. Cerurile nu vor ploua si sadurile se vor usca. Si toti cei ce vor fi pe pamant, de la rasarit pana la apus vor fugi cu multa frica. Si iarasi cei ce vor fi in partile de apus vor fugi in rasarit cu cutremur.

Luand atunci obraznicul stapanirea, va trimite pe draci in toata lumea, ca sa propovaduiasca cu indrazneala, ca s-a aratat cu slava: Veniti de-l vedeti pe el. Cine oare va avea suflet de diamant, ca sa sufere vitejeste toate smintelile acelea? Cine oare va fi acest om precum am zis, ca toti ingerii sa-l fericeasca pe el? Caci eu fratilor, iubitor de Hristos, desavarsit m-am infricosat numai din pomenirea balaurului, cugetand intru sine necazul ce va sa fie asupra oamenilor in vremea aceea, si in ce fel se va arata acest balaur pangarit asupra neamului omenesc. Insa sfintilor mai cumplit se va arata. Ca vor fi multi cei ce se vor arata bine placuti lui Dumnezeu, care vor putea scapa prin munti si dealuri si locuri pustii, cu multe rugaciuni si plangeri nesuferite. Ca vazandu-i Dumnezeu in asa plangere nemangaiata si intru credinta curata, se va milostivi spre dansii ca un Parinte milostiv, iubitor de fii, si-i va pazi pe ei unde se vor ascunde. Ca prea pangaritul nu va inceta sa caute pe sfinti pe pamant si pe mare, socotind ca stapaneste tot pamantul. Si pe toti ii va supune, si va socoti ca se poate impotrivi lui Dumnezeu din cer, nestiind ticalosul neputinta sa si mandria pentru care a cazut.

Cu toate acestea va tulbura pamantul, va infricosoasa cu semnele sale vrajitoresti pe toti. Si in vremea aceea nu va fi slabire pe pamant, ci necaz mare, tulburare si necaz, moarte si foamete peste tot pamantul. Ca insusi Domnul a zis: Ca unele ca acestea nu s-au facut de la intemeierea lumii. Iar noi pacatosii, cu ce vom asemana acele nevoi peste masura de mari? Insa, sa-si puna fiecare in mintea sa cuvintele Mantuitorului, cum ca, pentru nevoia si necazul cel prea mare, va scurta zilele acelea prin milostivirea Sa.

Viteaz suflet va fi acela care va putea sa-si tina viata atunci in mijlocul smintelilor; Ca daca putin va slabi credinta sa, lesne va fi inconjurat si va fi robit de semnele balaurului celui rau si viclean. Si neiertat se va afla unul ca acesta in ziua judecatii, ca insusi lui-si vanzator se va afla, ca cel ce a crezut tiranului de buna voie. De multe rugaciuni si lacrimi avem trebuinta, o, fratilor! ca sa fie cineva dintre

noi intarit intru ispite. Fiindca multe vor fi nalucirile fiarei. Caci luptator impotriva lui Dumnezeu fiind, va voi sa le piarda pe toate.

Luati aminte, fratii mei! Covarsirea fiarei si mestesugirea ei de la pantece incepe. Caci dupa ce va fi stramtorat cineva, de lipsa de bucate, sa fie silit a primi pecetea lui. Nu oricum, ci pe mana dreapta si pe frunte va fi pus semnul. Ca sa nu mai aiba stapanire omul a se pecetlui cu mana dreapta, cu semnul Sfintei Cruci, si nici pe frunte a se mai insemna cu Numele Sfiant al Domului, nici cu preasfanta si slavita cruce a Domnului nostru Iisus Hristos. Ca stie ticalosul ca daca se va pecetlui cineva cu crucea Domnului, ii risipeste toata puterea lui. Pentru aceasta pecetluieste dreapta omului, ca aceasta este care pecetluieste toate madularele noastre. Asemenea si fruntea care este ca un sfesnic ce poarta faclia luminii. Deci fratii mei, infricosata nevointa va fi tuturor oamenilor celor iubitori de Hristos, si pana in ceasul mortii sa nu se teama, nici sa stea cu molesire cand balaurul va incepe a pune pecetea sa, in locul crucii Mantuitorului. Si va face in asa fel incat sa nu se mai faca nici un fel de pomenire Domnului si Mantuitorului nostru Iisus Hristos.

Si aceasta o va face, fiindca se teme si se cutremura de puterea Mantuitorului nostru. Ca de nu se va pecetlui cineva cu pecetea sa, nu va putea fi robit de nalucirile vicleanului, si nici Dumnezeu nu-i va parasi, ci ii va lumina si-i va atrage la Sine. Ni se cade, noua fratilor, a intelege nalucirile vicleanului, ca nemilostiv si fara de omenie este. Iar Domnul nostru cu liniste va veni la noi, ca sa goneasca mestesugirile balaurului. Deci noi tinand neabatuta si curata credinta in Hristos, lesne vom birui puterea vrajmasului; si se va departa de la noi neputinciosul, neavand ce sa ne faca. Ca eu, fratilor, va rog pe voi iubitorilor de Hristos, sa nu ne molesim, ci mai ales puternici sa ne facem cu puterea crucii. Cu toate acestea ni se cade noua a ne ruga, ca sa nu cadem in ispita. Deci fiti gata ca niste credinciosi robi, neprimind pe altul. Ca de vreme ce furul si pierzatorul si cel fara de omenie, mai intai va veni intru ale sale vremuri, vrand sa fure si sa junghie si sa piarda turma cea aleasa a lui Hristos, adevaratul Pastor; Caci se va da pe sine drept adevaratul Pastor, ca sa insele oile turmei lui Hristos.

Aceasta cunoscand-o vrajmasul, ca iarasi va sa vina din cer Domnul cu slava, a socotit aceasta ca sa ia asupra sa chipul venirii Lui, ca sa ne insele pe noi. Iar Domnul nostru va veni ca un fulger infricosat pe pamant. Dar vrajmasul nu va veni asa. Se va naste cu adevarat dintr-o femeie spurcata, care va fi unealta a lui. Deci nu se va intrupa diavolul, ci in acest fel va veni ca sa insele pe toti. Fiind smerit, linistit, urand cele nedrepte, spre iudei intorcandu-se, bun, iubitor de saraci, peste masura de frumos, cu buna asezare, lin catre toti, cinstind in mod special pe evrei (caci ei asteapta venirea lui). Iar intru toate acestea se vor face semne, aratari si infricosari cu multa stapanire, si se va mestesugi cu viclesug ca sa placa tuturor, si sa fie iubit de multi. Si daruri nu va lua, cu manie nu va grai, mahnit nu se va arata, si cu chipul buneii randuieli va amagi lumea, pana ce se va face imparat. Si dupa ce vor vedea multe popoare niste fapte bune ca acestea, toti impreuna cu o socoteala se vor face, si cu bucurie mare il vor propovadui pe el imparat, zicand unii catre altii: Au doara se mai afla vreun om ca acesta bun si drept? Si mai mult poporul cel ucigas al evreilor il vor cinsti si se vor bucura de imparatia lui. Pentru aceea si ca unul ce va cinsti mai mult locul si templul, va arata tuturor ca are grija de ei. Si cand va imparati balaurul pe pamant, cu mare sirguinta, toate popoarele ii vor veni in ajutor: Edom si iarasi Moab, inca si fiii lui Amon, ca unui adevarat imparat i se vor inchina lui cu bucurie, si ei se vor face cei dintai aparatori ai lui.

Apoi imparatia aceluia se va intari si va bate cu manie pe trei imparati mari. Iar dupa aceasta se ve inalta inima lui, si-i va varsa amaraciunea lui, punand inainte, din Sion, veninul mortii, tulburand lumea, va clatina marginile, va necaji toate, va pangari sufletele. Nu se va arata ca un cucernic, ci in toate ca unul fara de omenie: manios, cumplit, nestatornic, infricosat, urat, uracios, salbatic, pierzator si silindu-se a arunca in groapa paganatatiei tot neamul omenesc, prin a sa nebunie.

Si stand multimea inaintea lui si alte popoare multe, laudandu-l pe el pentru naluciri, vor striga cu glas mare, incat se va clatina locul in care popoarele vor sta inaintea lui. Si le va grai cu indrazneala:

Cunoasteti toate popoarele puterea si stapanirea mea? Iata dar inaintea voastra a tuturor, poruncesc acestui munte mare ce este de cealalta parte ca sa vina aici la noi. Si va zice spurcatul: si va alerga, adica muntele in privirea tuturor, insa nicidecum din temeliile lui mutandu-se. Caci cele ce Dumnezeu Prea Inalt dintru inceputul zidirii le-a intemeiat si le-a inaltat, asupra acestora spurcatul Antihrist, stapanire nu are, ci va amagi lumea cu naluciri vrajitoresti. Si iarasi altui munte ce va sta in adancul marii, ostrov foarte mare fiind, ii va porunci sa se duca pe uscat. Dar ostrovul nu se va misca nicidecum, ci nalucire va fi. Si iarasi isi va intinde mainile lui, si va aduna multime de taratoare si pasari. Asijderea inca va pasi pe deasupra adancului, si pe mare si pe uscat va umbla;insa toate acestea vor fi naluciri. Si multi vor crede intru el si-l vor slavi ca pe un Dumnezeu tare. Iar cei ce vor avea pe adevaratul Dumnezeu, li se vor lumina ochii inimii lor, si cu de-amanuntul vor privi prin credinta curata si vor cunoaste inselaciunea lui. Acestea, toate facandu-le, va insela lumea si multi vor crede lui, slavindu-l ca pe un Dumnezeu tare. Iar cati vor avea frica lui Dumnezeu in ei si ochii inimii luminati, vor cunoaste ca nici muntele nu s-a mutat din locul sau, nici ostrovul nu a iesit din mare pe pamant. Si toate acestea intru numele sau le va savarsi Antihrist si nu vor fi adevarate, precum am zis mai sus. Caci cu farmece va savarsi toate mincinoasele lui minuni, fermecand vederile oamenilor ce se vor pleca a crede lui.

Si acestea asa facandu-se, si popoarele inchinandu-se lui, laudandu-l ca pe un Dumnezeu, din zi in zi se va mania Cel Prea Inalt in ceruri si isi va intoarce fata Sa de la el. Si dupa aceea se vor face cumplite semne: foamete neintrerupta, cutremur neincetat, morti necontenite si temeri infricosate. Atunci cerul nu va mai ploua, pamantul nu va mai rodi, izvoarele vor seca, raurile se vor usca, iarba nu va mai rasari, verdeata nu va fi, copacii din radacina se vor usca si nu vor odrasli. Pestii si chitii marii in ea vor muri si putoare pierzatoare va trimite marea si sunete infricosate, si de huietul valurilor vor muri oamenii de frica. Atunci va plange si va suspina cumplit tot sufletul, si ziua si noaptea se vor chinui. Nicaieri nu vor afla sa se sature de mancare, caci se vor pune peste tot conducatori tirani. Si daca cineva va aduce cu sine pecetea tiranului insemnata pe frunte si pe mana dreapta, va cumpara putine din cele ce se vor afla. Atunci vor muri pruncii la sanul mamelor, vor muri si mamele deasupra pruncilor lor. Va muri tatal cu fiii si femeia pe drum, si nu va fi cine sa-i ingroape sau sa-i stranga in morminte.

Putoare rea va fi din cauza multimii mormintelor, si a trupurilor ce vor fi aruncate pe strazi si pretutindeni, care mult vor necaji pe cei vii. Dimineata toti vor zice cu suspinuri si cu durere: cand se va face seara ca sa dobandim odihna? Si venind seara, iarasi cu lacrimi prea amare vor grai intre dansii: oare cand se va lumina, ca de necazul ce ne sta deasupra sa scapam? Atunci se va vesteji frumusetea fetei tuturor, si vor fi fetele lor ca de morti, si va fi urata frumusetea femeilor. Si toti cei ce s-au plecat cumplit fiarei si au luat pecetea aceluia, adica paganescul chip al spurcatului, alergand catre el, vor zice cu durere: da-ne noua sa mancam si sa bem, ca toti murim de foame, si goneste de la noi fiarele cele veninoase. Si neavand ce raspunde ticalosul, va zice cu multa asprime: de unde sa va dau eu, oamenilor, ca sa mancati si sa beti? Ca cerul nu voieste sa dea pamantului ploaie, si pamantul nicidecum n-a dat seceris sau roada. Si auzind acestea multimile, vor plange si se vor tangui cu totul, neavand nici o mangaiere. Necaz peste necaz va fi lor nemangaierea, caci de buna voie au crezut tiranului. Si ticalosul nu va putea nici lui sa-si ajute, si cum ar putea sa-i miluiasca pe ei? Intru acele zile vor fi nevoi mari din cauza balaurului, de frica, si de cutremurul cel mare si huietul marii, de foamete, de sete si de muscarile fiarelor. Toti cei ce vor lua pecetea lui Antihrist si se vor inchina lui, nu vor avea nici o parte de Imparatia lui Hristos, ci dimpreuna cu balaurul se vor arunca in iad.

Fericit va fi acela ce se va afla curat si credincios, si va avea in inima lui credinta fara de indoiala catre Dumnezeu, ca fara de frica vor lepada intrebarile lui Antihrist, defaimand muncile si nalucirile lui. Iar mai inainte de acestea, va trimite Dumnezeu pe Ilie Tesviteanul si pe Enoh, ca un milostiv ca sa propovaduiasca cu indrazneala cunostinta de Dumnezeu tuturor, ca sa nu creada lui Antihrist. Ca vor

striga si vor zice: Inselator este, o, oamenilor! Nimeni sa nu creada lui nicidecum, sau sa-l asculte pe acest luptator de Dumnezeu! Nimeni din voi sa nu se infricoseze, ca degrab se va surpa. Iar Domnul cel Sfant vine din cer, sa judece pe toti cei ce s-au plecat semnelor lui.

Insa putini vor fi cei ce vor asculta si vor crede propovaduirea proorocilor. Iar aceasta o va face Mantuitorul ca sa-si arate negrita Sa iubire de oameni, ca nici odata nu voieste moartea pacatosului, ci voieste ca toti sa se mantuiasca. Ca nici in vremea aceea nu va lasa neamul omenesc fara de propovaduire, ca fara de raspuns sa fie toti la Judecata. Deci multi din sfintii care se vor afla atunci vor varsa rauri de lacrimi cu suspinuri catre Dumnezeu Cel Sfant, ca sa fie izbaviti de balaur, si cu mare sarguinta vor fugi in pustietati, in munti si in pesteri si cu frica se vor ascunde. Si li se va darui aceasta de la Dumnezeu Cel Sfant, si-i va povatui pe ei harul in locuri hotarate si se vor mantui, fiind ascunsi in gauri si in pesteri, nevazand semnele si infricosarile lui Antihrist. Ca celor ce au cunostinta, cu lesnire le va fi cunoscuta venirea lui. Iar celor ce isi au mintea permanent la lucruri lumesti, macar daca ar si auzi, nu vor crede, si urasc pe cei ce le-ar spune. Pentru aceasta sfintii primesc putere de a scapa, pentru ca toata invaluirea si grijiile vietii acesteia le-au lepadat.

Atunci va plange tot pamantul. Marea si aerul vor plange impreuna, si dobitoacele cele salbatice cu pasarile cerului. Vor plange muntii si dealurile si lemnele campului. Vor plange si luminatorii cerului dimpreuna cu stelele pentru neamul omenesc. Caci toti s-au abatut de la Dumnezeu Cel Sfant si ziditorul tuturor, si au crezut inselatorului, primind pecetea spurcatului Antihrist, in locul facatoarei de viata Cruci. Vor plange toate bisericile lui Hristos cu plangere mare, ca nu va mai sluji sfintirea si prinosul! Iar dupa ce se vor implini trei ani si jumatate ai stapanirii spurcatului si dupa ce se vor implini toate smintelile in tot pamantul, dupa cum zice gura Domnului, atunci va veni Domnul si Mantuitorul nostru ca un fulger stralucind, din cerul cel sfant, eel prea curat si infricosat si prea slavit. Dumnezeuul nostru si Imparatul si Mirele cel fara de moarte, pe nori cu slava neasemanata, alergand inaintea lui ingerii si arhanghelii, toti vapaie de foc fiind. Heruvimii avand ochii in jos, si Serafimii zburand si fetele si picioarele ascunzandu-le cu aripile, strigand cu frica unul catre altul: Sfant, Sfant, Sfant, Domnul Savaot. Si glas de trambita graind cu frica: Sculati-va cei ce dormiti, iata a venit Mirele.

Atunci se vor deschide mormintele si va auzi tarina cea putrezita acea mare si infricosata venire a Mantuitorului, si intr-o clipa se vor scula toate semintiile si vor cauta la frumusetea cea sfanta a Mirelui. Si milioane si mii de mii de ingeri si de arhangheli si nenumarate ostiri se vor bucura cu bucurie mare. Atunci sfintii, dreptii si toti care nu vor lua pecetea balaurului celui pagan, se vor bucura foarte mult. Si se va aduce tiranul legat de ingeri cu dracii impreuna inaintea divanului. Iar cei ce vor fi luat pecetea lui si toti paganii si pacatosii vor fi adusi legati. Si va da Imparatul hotararea asupra lor, aceea a osandei celei vesnice in focul cel nestins. Amin.”

Sursa: <http://vatopaidi.wordpress.com>